

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Ο Σύλλογός μας κάνει γνωστό στα μέλη του εκείνα που **επιθυμούν να γίνουν χορηγοί** τόσο στην έκδοση της εφημερίδας «ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ» όσο και στο ημερολόγιο του 2011 να επικοινωνήσουν με τους Προέδρους:

Γιαννακόπουλο Γιώργο,
τηλ. 210 6854253, Αθήνα.

Γκιόλα Σταύρο,
τηλ. 22310 43770, Λαμία.

Ευχή της μάνας

Ένα παιδί παιδόπουλο σαν ήλιος σαν φεγγάρι που το γεννούσε η μάνα του, όταν κοιλοπονούσε κι ολόγυρα η φαμελιά θεό παρακαλούσε -Θεέ να γίνει σαυραετός, Χριστέ να γίνει Ρήγας να κοσκινίζει τα φλουριά να πιάνει το χρυσάφι και τα αποσκονίσματα να δένει στο μαντίλι και το μαντίλι στο λαιμό όταν θα μεγαλώσει.

Δημοτικά Ακούσματα

Ένας κοντός κοντούτσικος κοντός και μυαλωμένος πήρε γυναίκα όμορφη και πάει να την πωλήσει.
—Πόσο κοντέ τη λυγερή πόσο τη μαυρομάτα;
Χίλια χρυσά τα χείλη της και δυο τα μαύρα μάτια και το κορμί το λυγερό ξαγορασμό δεν έχει.

21 Αυγούστου 2010

Πανδικαστριώτικη Μουσικοχορευτική βραδιά

Το Σάββατο το βράδυ πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του χωριού με μεγάλη επιτυχία το «**Δικαστριώτικο γλέντι**».

Στην εκδήλωση συμμετείχαν τα χορευτικά του Συλλόγου, την ευθύνη των οποίων είχε ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ Βασίλης Καρφής με τους συνεργάτες του. Η ομορφιά των ενδυμασιών σε συνδυασμό με την άρτια εκτέλεση των παραδοσιακών χορών απ' όλη την Ελλάδα καταγοήτευσε το κοινό, το οποίο χειροκρότησε τα παιδιά.

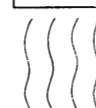
Συγχαρητήρια και του χρόνου!

Καφές με όμορφες παρουσίες στα σκιερὰ πλάτανια του αναμορφωθέντος χώρου στο Μύθο. Πέτρινο γεφύρι. Μια απλή συνήθεια του Αυγούστου η οποία έγινε θεσμός άξιος συγχαρητηρίων.

Ο Καπμός του ξενιτεμένου

Αγαπημένο μου χωριό παρηγοριά κι ελπίδα από τότε που ξενιτεύτηκα δεν σε ξαναείδα.
Δεν είδα τις όμορφες πλαγιές και τις κρουβρουσούλες τους φίλους μου τους παιδικούς και τις σοφές γριουρές
Σε σένα πρωτογνώρισα τον ήλιο το φεγγάρι κοπάδια γιδοπρόβατα να βόσκουν στο λιβάδι.
Τη μάνα, τον Πατέρα μου αδέρφια και ξαδέρφια τα πανηγύρια τις χαρές όλο δροσιά και κέφια.

ΚΩΔΙΚΟΣ: 6558

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΚΑΣΤΡΙΩΤΩΝ

ΕΤΟΣ 13 • Α.Φ. 47 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010 • ΕΚΔΟΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΚΑΣΤΡΙΩΤΩΝ - ΠΟΝΤΟΥ 12 ΑΘΗΝΑ 115 28

Διαπροσωπικές σχέσεις

Του Νίκου Σωτηρόπουλου

«Όποιος όμορφα ομιλεί με γνώση και με τρόπο κάνει και κλαίει και γελούν τα μάτια του ανθρώπου»
λέει ο λαός μας.

Ο λόγος είναι χαριτωμένος και διδακτικός, όταν ηγιάζει από τα βάθη της ψυχής μας γιατί κάθε απλό και λιτό όταν περιβάλλεται από αληθινή αγάπη είναι και μεγαλοπρεπές. Η έναρθη έκφραση αυτού που σκεπτόμαστε όταν απευθύνεται στο συνομιλητή μας πρέπει να ταυτίζεται με τη θρησκευτική παραίνεση «Αγαπάτε Αλλήλους» και τη γονέικη διάτα-προτροπή «να εύχεσθε προς τον Θεόν και να μην καταριέστε προς τον Διάβολο».

Ο σωστός τρόπος επικοινωνίας στις διαπροσωπικές σχέσεις πρέπει να βασιζέται στη σωστή κρίση, τη σύνεση και την κατανόηση. Έτσι μας δίνεται η ευκαιρία να εξωτερικεύσουμε ό,τι πιο ωραίο νιώθουμε ως καλό συναίσθημα. Στην αποχή μας βιώνουμε τον πολιτισμό της εικόνας της τηλεόρασης και δεν γίνεται παράθεση προς τη λογοτεχνία και την παράδοση. Επιβάλλεται ο βομβαρδισμός του μονολόγου και των διαφημίσεων, ο οποίος κοιμίζει το λαγρό πνεύμα και αφαιρεί τη δυνατότητα ενεργοποίησης των αρετών και των προσωπικών επιλογών του ατόμου. Παραμερίζεται η ορθή κρίση η οποία διαμορφώνει την προσωπική ταυτότητα και επιτρέπει την επιβολή ηθών και εθίμων ξένων προς την Εθνική μας συνείδηση.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΠΙΣΤΗ

«Ο Γλυκασμός των αγγέλων, των θλιβομένων η χαρά...»

Του καθηγητού Λάμπρου Κ. Γράβαλου

Ένα απλό κορίτσι, μία απλή κοπέλα του λαού, κόρη του Ιωακείμ και της Άνας, το σεμνό κειμήλιο, η άσβεστη λαμπάδα, το στεφάνι της Παρθενίας, η κορυφή της αγνότητας, της ευσεβείας, της φιλανθρωπίας και της δικαιοσύνης, αυτή είναι η Παναγία μας. **Αυτή δέχθηκε το Πνεύμα, που την κατέστησε αγνή και αμόλυντη, και βάσταξε στην αγκαλιά της Αυτόν που έδωσε ζωή σ' όλον τον κόσμο.** Αυτή μας έφερε Εκείνον που σταμάτησε τα κύματα της θάλασσας, που έπαψε τους σφοδρούς ανέμους, που γιάτρεψε πολλούς ανθρώπους που έπασχαν από ανίατες αρρώστιες, και που δίδαξε την κοινωνία των ανθρώπων, πως πρέπει να συμπεριφέρονται και να εργάζονται.

Η Παναγία μας πέρα και πάνω από τα ανθρώπινα, άπλωνε τη σκέψη της και τα **ιδανικά της ζωής Της πέραν των ορίων της γήινης σφαίρας.** Αυτά τα ιδανικά τα βρήκε μόνο στο να γίνει η δούλη του ανωτάτου Πνευματικού Όντος, όπως το ομολόγησε η ίδια: «**Ιδού η δούλη Κυρίου, γεννηθήτω κατά το Ρήμα Σου.**» Αυτή η δύναμη του ανωτάτου αυτού Όντος, η άυλη, η άτρεπτη και αναλλοίωτη, χώρησε στο μικρό σάρκινο και αγνό σώμα της Παναγίας μας.

Το σώμα της Παναγίας μας, καίτοι ήτανε ανθρώπινο και φθαρτό, έγινε το σύμβολο της αφανούς καλλονής της ψυχής και Ναός του Θεού.

Αυτό είναι το μυστήριο που πιστεύεται, και ο άνθρωπος δεν έχει την πνευματική δύναμη να το ερευνήσει. **Ο Μεγάλος φιλόσοφος Σπράγκερ που έβαλε το μυαλό του να δουλέψει καλά, κατέληξε: «Στις υλικές απολαύσεις ο άνθρωπος δεν βρίσκει οριστική ικανοποίηση. Γι' αυτό πρέπει να υπερβεί το ζωϊκό στοιχείο και να εξακοντισθεί στη σφαίρα του Θεού.»**

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Διαπροσωπικές σχέσεις

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Η «Αργκώ της θολοκουλιούρας» στερεί τη γλαφυρότητα και τη στιλπνότητα που εμπεριέχει η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ και εισάγει νεολογισμούς και λαϊκισμούς, τα δυσνόητα στοιχεία των οποίων όχι μόνο δεν κατανοούμε, αλλά οδηγούν σε συμπεράσματα αποκρυσταλλικά και ολέθρια για τις νεότερες γενιές και το γλωσσικό μας μέλλον.

Παραγνωρίζονται οι ωραίες συμβουλές των γονιών προς τα παιδιά τους οι οποίες έχουν μορφή της ηθικής υποθήκης και κοινωνικού συμβολαίου με άριστα αποτελέσματα ενός ευτυχισμένου μέλλοντος.

Αντ' αυτών επικράτησαν άθλια ακούσματα όπως: «Μου ανάβουν τα λαμπάκια»... «Μου τη δίνεις»... «Ο γέρος μου (για τον Πατέρα), η γριά μου (για τη Μάνα), «ο κολλητός μου (για το φίλο). Μας απομάκρυναν από την εξαιρετική και ανεπανάληπτη Ελληνική μας γλώσσα η οποία καλλιέργησε το γλωσσικό ήθος του λαού μας με λόγο συνοπτικό, απλό, γλαφυρό και κατανοητό σε όλα τα κοινωνικά στρώματα.

Οι προπάτορές μας στη σημερινή ακατάσχετη φλυαρία και μεγαλοστομία προέταξαν τη ρήση: «Ου εν το πολλώ το ευ» και οι γονείς μας την απλή έκφραση: «Να μιλάς με λίγα λόγια και να ακούς με ανοιχτά αφτιά, όταν θέλεις να καταλάβεις αυτόν με τον οποίο κουβεντιάζεις για να σε σέβεται και να σε εκτιμάει ο συνομιλητής σου».

Τέλος ο καλός λόγος πρέπει να στοχεύει στην έκφραση του γέλιου και να δημιουργεί ευχάριστη ατμόσφαιρα στο κοινωνικό περίγυρο. Να βοηθάει τον σύγχρονο άνθρωπο να ξεφεύγει απ' τον ψυχρό κόσμο του άγχους και των δύσκολων προβλημάτων. Να κρατάει το πνεύμα ζύπνιο και δημιουργικό με μια χαρά χωρίς σύνορα. Να διανθίζει με λεπτή κι όμορφη σάτιρα η οποία καλλιεργεί την προσωπικότητα κάθε ατόμου και αναβαθμίζει το πολιτιστικό του επίπεδο, γιατί η ευγενής σάτιρα και ο αυτοσαρκασμός δημιουργούν πνευματική διαύγεια και ψυχική ευφορία απογυμνώνοντας ότι είναι ηθικά απαράδεκτο και πολιτιστικά άπρεπο και αντικοινωνικό.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΠΙΣΤΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Όλα αυτά όμως για να καλλιεργηθούν, επιβάλλεται ο άνθρωπος να στραφεί ενσυνείδητα προς την Πίστη στον ένα και παντοδύναμο Θεόν.

Για να γίνει αυτό προϋποτίθεται η «Πίστη» που δεν είναι τίποτα άλλο από μία πνευματική δύναμη, που κατακυριεύει την ψυχή του ανθρώπου και τον κάνει να τρέφει ακράδαντη την πεποίθηση στην ύπαρξη, την αγαθότητα και την παντοδυναμία του Θεού. Εάν δεν έχουμε αυτή την πίστη, πώς είναι δυνατόν να καταλάβουμε το μέγεθος της Παναγίας μας και να την νοιώσουμε σαν Μητέρα του Θεανθρώπου; **Κατά κοινή ομολογία, σήμερα όλοι σχεδόν είμαστε κατ' όνομα Χριστιανοί, και τηρούμε μόνο τον εξωτερικό τύπο του Χριστιανισμού και συνεχίζουμε να είμαστε παντελώς ξένοι προς την ουσία του.** Πρέπει λοιπόν, ο Χριστιανός να μη θεωρεί την πίστη του σαν ένα γέννημα του μυαλού του, αλλά σαν ένα αίσθημα της καρδιάς του, που εκδηλώνεται σε όλες τις ψυχικές του εκδηλώσεις.

Η κορυφή της Παναγίας μας, ανέβαινε ψηλά και έδειχνε την αιωνιότητα και μεγαλωσύνη του Θεού. Η μόνη χαρά της ήταν, να σκέπτεται και να εργάζεται για τη δόξα του Θεού.

Σαν άνθρωπος όμως, ήλθε η ώρα να αποχωρισθεί η ψυχή της από το σώμα. Αυτή την ώρα της κοιμήσεώς Της, γιορτάζουμε κάθε χρόνο στις 15 Αυγούστου. **Δεν την συνόδεψαν, οι επίσημες ανθρώπινες τυπικότητες και κωδωνοκρουσίες, οι επιδείξεις και οι επικήδειοι λόγοι, αλλά τα θερμά κλάματα των συνανθρώπων Της.**

Τώρα την χαίρεται ο Ουρανός, που μαζί με τους Αγίους μεσιτεύει για μας τις αδύνατες υπάρξεις, όταν καταφεύγουμε κάτω από τις φτερούγες Της, για να μας απαλύνει τον πόνο, ή για να μας λυτρώσει από κάθε δυστυχία. **Μακάρι, όταν έλθει η ώρα να μπορούσαμε και εμείς να πλησιάσουμε τα ολογάλανα ακρογιάλια της μακαριότητάς Της.**

Ο Χάρος στη λαϊκή παράδοση και φαντασία

Ο Χάρος είναι η προσωποποίηση του θανάτου. Στη λαϊκή φαντασία και ζωγραφική παριστάνεται ως Αρχάγγελος με ρομφαία και κοσιά να πατάει στο στήθος τον ετοιμοθάνατο την ώρα που του παίρνει τη ζωή. Είναι ξυπόλυτος και λαμπροφορεμένος. Κατά τον ποιητή: «Έχει του Ρήσου τα πλουμιά της Αστραπής τα μάτια» και παλεύει με τους αντρείωμένους και τα παλικάρια «στα μαρμαρένια αλώνια» ο αγώνας είναι άνισος... τους λαβώνει θανάσιμα και στο τέλος τους θανατώνει.

Στα μοιρολόγια του λαού μας περιγράφεται ως εξής: «Μαύρος είναι, Μαύρα φορεί και Μαύρο είν' τ' άλογο του... Ξέρνει τους νιούς απ' τα μαλλιά, τους γέρους απ' τα χέρια και τα μικρά παιδόπουλα στη σέλα αρμαθιασμένα. Στ' άλογου τα καπούλια του νιές και παντρεμένες σφιχτά αγκαλιασμένες» Μολογείται ότι είναι κουφός και δεν συγκινείται από τα παρακάλα και τους θρήνους των ανθρώπων. Η γυναίκα του η Χαρόντισσα είναι το ίδιο σκληρή σαν αυτόν. Άπονη και ανάληπτη παίζει διάφορα παιχνίδια όπως μας λέει ο μεγάλος ποιητής μας Κωστής Παλαμάς με τους παρακάτω στίχους του στο ποίημά του «Ο Τάφος»

«Μάνα κρύψε το παιδί που στο πλευρό σου παίζει γιατί έστησε η χαρόντισσα πρωτάκουστο τραπέζι»

Ο Χάρος στους γάμους των παιδιών του αντί για αρνιά και κατσίκια σφάζει όμορφα παιδόπουλα και νιόπαντρες νυφούλες.

Λέγεται πως μόνο η ΜΑΝΑ του είναι πονετική και μάταια προσπαθεί να τον πείσει να λυπηθεί τα παιδιά και τους νέους.

Ν.Σ.

Το «μάτι», στην παλιά εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, στο Δίκαστρο (Ζημιανή)

Του Λεωνίδα Ιωάννου Καρφή
Αντιστρατήγου ε.α.

Δύο ήταν οι ερμηνείες που δόθηκαν από τους γέροντες για αυτό το θαύμα: η μία, ότι ο Άγιος δεν θέλει να κατεδαφιστεί η εκκλησία, η άλλη, ότι ο Άγιος θέλει να κατεδαφιστεί η εκκλησία. Ο παπα-Γρηγόρης έλεγε, και υποστήριζε εξ αρχής, ότι ήταν ένα θαύμα, που συμβόλιζε την εναντίωση προς την αλήθεια και προς το καλό των πιστών και το ερμήνευε, ως αποκάλυψη της θέλησης του Αγίου Γεωργίου, να αναγερευθεί καινούρια και μεγαλύτερη εκκλησία.

Η γνώμη του παπα-Γρηγόρη υπερίσχυσε, οι επιστολές στάλθηκαν στους Αμερικάνους, οι Αμερικάνοι ανταποκρίθη-

καν και έστειλαν στον παπα-Γρηγόρη τα εμβάσματά τους. Η παλιά εκκλησία του Αγίου Γεωργίου με το παρεκκλήσι του Αγίου Χαραλάμπους κατεδαφίστηκαν και οι κάτοικοι, άρχισαν με την προσωπική τους εργασία και με τα χρήματα των Αμερικάνων να ανεγείρουν την καινούργια εκκλησία τους. Το «καλόν έργον ετελειώθη» το 1927, χωρίς όμως το παρεκκλήσι του Αγίου Χαραλάμπους. Αυτό το οφείλουμε, εμείς οι νεώτεροι...

Η παράδοση διασώζει από την ανέγερση της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου δυο σημαντικά στοιχεία: Πρώτο, ότι οι Αμερικάνοι πρόσφεραν 140.000 δραχμές και δεύτερο ότι οι κάτοικοι, άνδρες, γυναίκες, παιδιά, με προσωπική τους εργασία, μετέφεραν, με «πάσω», τις πέτρες από το ρέμα του «Βέλη» και το κοτρόνι της «Λελούδου» και με τα ζώα τους τα αγκωνάρια, πελεκημένα, από τον «Ποτιστή», τα «Παναμπέλια» και το «Λαγοτόπι».

Το «μάτι» στην παλιά εκκλησία του Αγίου Γεωργίου ήταν ένα «σημείον εις αγαθόν», μια ματιά, μια προτροπή προς το μέλλον, μια ακτί-

να θείου φωτός, που φώτισε τον παπα-Γρηγόρη και τους γέροντες του χωριού και ενδυνάμωσε, όλους, Αμερικάνους και κατοίκους, για να συνεισφέρουν, «έκαστος κατά τας δυνάμεις του», στην ανέγερση της νέας και μεγαλύτερης εκκλησίας του πολυούχου του χωριού Αγίου Γεωργίου.

(Διηγήσεις Στρατηγού-ιατρού Δημ. Γ. Παπαδημητρίου, Γραμματέα Ιωάν. Α. Καρφή, Γεν. Γραμμ. Ιωάν. Χ. Παπαδημητρίου)

Τις πρώτες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα ο πληθυσμός της Ζημιανής, για δεύτερη φορά, είχε ξεπεράσει τους 600 κατοίκους. 622 έφθασαν οι κάτοικοι στην απογραφή του 1928. Πολλοί οι κάτοικοι του χωριού, μικρή η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, σημαντικό το πρόβλημα του εκκλησιασμού τους. Η εκκλησία πρωτοκτίστηκε, το 1498, και ήταν μικρών διαστάσεων, με μικρή είσοδο, για να την αποφεύγει ο κατακτητής.

Ο παπα-Γρηγόρης και οι γέροντες του χωριού συσκέφτηκαν και συναποφάσισαν: να κατεδαφίσουν την παλιά εκκλησία του Αγίου Γεωργίου και να αναγείρουν νέα, μεγαλύτερη, για να χωράει όλους τους κατοίκους, να μην μένει στη λειτουργία κανένας έξω από την εκκλησία. Οι κάτοικοι είχαν αποκτήσει την συνήθεια να πηγαίνουν όλοι τις Κυριακές στην εκκλησία. Ήταν ένα από τα επιτεύγματα του παπα-Γρηγόρη.

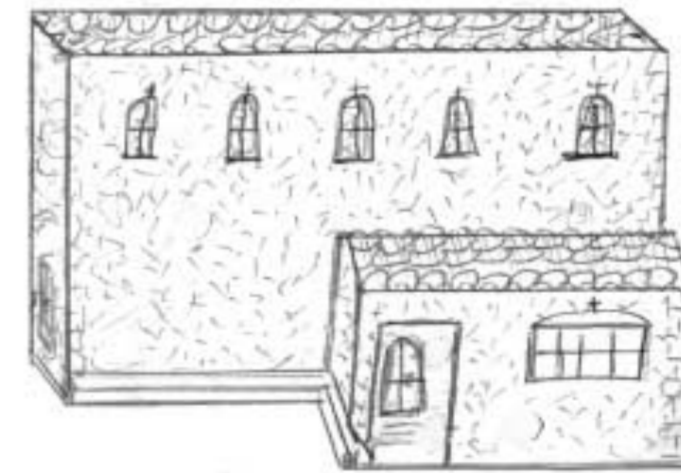
Οι γέροντες δήλωσαν στον παπα-Γρηγόρη, ότι αδυνατούν να προσφέρουν χρήματα για την ανέγερση καινούριας εκκλησίας, η φτώχεια και η ανέχεια τους ήταν ανυπερβλητές. Δέχτηκαν όμως να προσφέρουν για την ανέγερση της εκκλησίας τους την αφειδόμεπτη προσωπική τους εργασία. Ο παπα-Γρηγόρης δεν απογοητεύτηκε και πρότεινε, να στείλουν επιστολές στους Αμερικάνους, να βοηθήσουν, όπως βοήθησαν και με την «μεγάλη εξ Αμερικής καμπάνια» του Αγίου Γεωργίου.

Οι Δικαστριώτες, που είχαν πάει στην Αμερική, οι ομογενείς, οι Αμερικάνοι όπως τους αποκαλούσαν, είχαν αναδειχθεί ως οι μεγάλοι ευεργέτες του χωριού και των κατοίκων. Πήγαν στην Αμερική, αλλά δεν έβγαζαν, ούτε τους συγγενείς τους, ούτε την γενέτειρά τους, ούτε τους Αγίους τους, πάντοτε βοηθούσαν, έστειλαν εμβάσματα, δολάρια και συνέδραμαν κάθε αξιόπαινη ατομική, κοινοτική ή εκκλησιαστική πρωτοβουλία.

Τα σχέδια, όμως, του παπα-Γρηγόρη και των γερόντων τα διετάραξε ένα σημαντικό και ανεπάντεχο γεγονός, που εμφανίστηκε ξαφνικά στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Ένα πρωί ο παπα-Γρηγόρης βλέπει στον βορεινό τοίχο, στο εσωτερικό της εκκλησίας, ένα «μεγάλο μάτι», κάτι σαν μια μεγάλη «ζωγραφιά ματιού». Εξεπλάγη, άρχισε να ανησυχεί και φώναξε αμέσως τους γέροντες. Όλοι μιλούσαν για ένα θαύμα.

Η ανέγερση της καινούριας εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου (1925-1927)

Η παλιά εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, με το παρεκκλήσι του Αγίου Χαραλάμπους (1498-1925)
(Από το αρχείο του στρατηγού-ιατρού Δημ. Γρηγ. Παπαδημητρίου)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

- Ο Δημήτριος Ντούρας και η σύζυγός του Αλεξάνδρα Λέντα (κόρη της Σταυρούλας Σερ. Κόρδα) απέκτησαν κοριτσάκι. Να τους ζήσει.
- Ο Παναγιώτης Κουρτέσης και η σύζυγός του Θεοδώρα Ψαλίδα απέκτησαν αγοράκι (Δισέγγονο της Αθηνάς και Γιώργου Κατσαρή). Να τους ζήσει.

Θάνατοι

Απεβίωσαν οι κάτωθι:

- Στις 10-6-2010 ο Κων/νος Ζυγούρης (πατέρας της Αμαλίας Λ. Καρφή) και ετάφη στο Σκλήθρο Γραβιάς.
- Στις 7-6-2010 η Ειρήνη σύζυγος Δημητρίου Κ. Ρήγα και ετάφη στην Αθήνα.
- Στις 11-7-2010 η Φωτεινή (Φούλα) Καρφή και ετάφη στην Αθήνα.
- Στις 23-7-2010 η Αφροδίτη Γεδεών (συμπεθέρα του Παναγιώτη Παπασταύρου) και ετάφη στα Καλύβια Αττικής.
- Στις 1-8-2010 ο Φώτης Καρακώστας και ετάφη στο Δίκαστρο.
- Στις 2-8-2010 ο Δημήτριος Χρ. Παπαδημητρίου και ετάφη στο Δίκαστρο.
- Στις 3-8-2010 η Θωμαή Χριστ. Αντωνή και ετάφη στο Δίκαστρο.

Στους οικείους των αποβιωσάντων θερμά συλλυπητήρια.

Θερμή παράκληση

Ενημερώστε την Εφημερίδα μας για τις επιτυχίες και διακρίσεις των παιδιών σας για να γίνει κοινωδός κάθε ευγενούς προόδου αυτών.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

<http://dikastro.8m.com>

<http://dikastro.wordpress.com>

<http://users.sch.gr/icelamia>

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ ΣΤΟ FACEBOOK
Πληκτρολογούμε dikastro fthiotidas

Στη μνήμη Φωτίου Κ. Καρακώστα

«Την γαρ χθες ημέραν μεθ' υμών ελάλουν»

Όντως πολυαγαπημένε Φίλε, γείτονα, συγχωριανέ και συνεργάτη στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Δικάστρου έχουν πλήρη εφαρμογή οι ανωτέρω στίχοι του μνηογράφου της εκκλησίας μας Ιωάννου Δαμασκηνού.

Τίποτα δεν προμήνυε ότι, το πρωί της 1ης Αυγούστου 2010 θα έφευγες για την Ουράνια Πατρίδα «ένθα ουκ έστι πόνος ου λύπη ου στεναγμός αλλά ζωή ατελεύτητος».

Με το άγγελμα του θανάτου σου η μικρή κοινωνία του χωριού μας βυθίστηκε στο πένθος.

Ένα ζωντανό μέλος της έφυγε. Αλήθεια τι μπορεί κανείς να γράψει για σένα. Ήσουν άνθρωπος ανήσυχος. Όπου υπηρέτησες ήθελες να προσφέρεις, ως Πρόεδρος και Πάρεδρος Δικάστρου, ως Εκκλησιαστικός Σύμβουλος άφησες ανεξίτηλη πορεία διελεύσεως. Ανησυχούσε και στενοχωριόσουν αν κάτι δεν γινότανε όπως έπρεπε. Αγωνίσθηκες από μικρός να σταθείς όρθιος με την τίμια εργασία σου. Έτυχες καλής συζύγου με την οποία πορεύτηκες επί 42 και πλέον έτη.

Όμως ο Κυβερνήτης του σύμπαντος έκρινε ό,τι ο επίγειος Προορισμός σου τελείωσε, σε κάλεσε στα ουράνια σκηνώματά του, είμαι βέβαιος ότι, «ητοιμάσθη δια σε τόπος αναπαύσεως».

Η λήθη του χρόνου θα αργήσει να καλύψει τη μνήμη σου.

Πολύκλαυστε Φίλε ας είναι η μνήμη σου αγείρω, και οι φτωχές μου αυτές γραμμές στην μνήμη σου ας θεωρηθούν αγριολούλουδα της Δικαστριώτικης γης που σε ανέθρεψε και την οποία αγάπησες και υπηρέτησες με πάθος.

Γ.Γ.Γ.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

- Η Μαρία Ι. Γιαννακοπούλου και ο Παναγιώτης Ι. Γιαννακόπουλος αντί στεφάνου στη μνήμη της Φωτεινής Καρφή 50 ευρώ.
- Η Αθηνά Ι. Γιαννακοπούλου και ο Αναστάσιος Ι. Γιαννακόπουλος στη μνήμη του συζύγου και πατρός Ιωάννη Γιαννακόπουλου 100 ευρώ.
- Ο Βασίλειος Χρ. Αρμακάς 20 ευρώ.
- Η Παρασκευή Δημ. Αλεξίου, από την Αγία Παρασκευή, προσέφερε υπέρ της Εφημερίδας «ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ» το ποσό των 50 ευρώ.
- Ο Γεώργιος Δημ. Χριστόπουλος, από τη Νέα Σμύρνη, προσέφερε υπέρ της Εφημερίδας «ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ» το ποσό των 50 ευρώ.

Συνδρομές Προσφορές

Στον ταμία του Συλλόγου
κ. Γεώργιο Γιαννακόπουλο
Πόντου 12 Αθήνα
Τ.Κ. 11528

Το Δίκαστρο

Τριμηνιαία ενημερωτική έκδοση
του Συλλόγου
των απανταχού Δικαστριωτών

ΚΩΔΙΚΟΣ: 6558

Εκδότης:

Σύλλογος απανταχού
Δικαστριωτών
ΠΟΝΤΟΥ 12 ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ.115 28

Υπεύθυνος:

Πέτρος Κ. Κόρδας
Τηλ.: 210 7489238

Συντακτική Επιτροπή:

Λάμπρος Κ. Γράββαλος 22 310 50226

Γεώργιος Ηλ. Ζημιανίτης

Λεωνίδας Ι. Καρφή 210 9343162

Νίκ. Γ. Σωτηρόπουλος 22 310 31596

Για τυχόν ανακριβείς, εσκαμμένες ή μη, πληροφορίες δημοσιευμάτων ή για αντιδεδοντολογική συμπεριφορά κλπ. την ευθύνη φέρει εξολοκλήρου ο συγγραφέας του άρθρου.

Δημιουργία
Εκτύπωση
γραφικές
ΤΕΧΝΕΣ
ΜΠΕΛΛΗΣ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ 3 ΛΑΜΙΑ
Τηλ. & fax: 22 310 46619
e-mail: bellisk@otenet.gr

«Να πιαστεί απ' αντρός χέρια»

Ο ρόλος της γυναίκας παλαιότερα ως νεαρής κοπέλας συζύγου και μάνας υπάγονταν στους αυστηρούς κανόνες της Πατριαρχικής οικογένειας. Η ανάδειξη του άντρα ως απολύτου Αφέντη και Κυρίου υπερβολικός.

Η μάνα που γεννούσε αγόρια αποτελούσε πηγή δημιουργίας και έχαιρε εκτίμησης και σεβασμού. Αντίθετα η «κορτσμάνα» ήταν η αφανής ηρωίδα με πικρόχολα σχόλια απ' τον κοινωνικό της περίγυρο. Όμως ο ρόλος της γυναίκας στην ύπαιθρο ήταν πολύ σημαντικός. Είχε δύναμη παραγωγική και δεν ήταν υπό του άντρα, αλλά ΠΑΡΑ το πλευρό του με υπακοή και σεβασμό. Ήταν η ΑΦΕΝΤΡΑ του σπιτιού και έχαιρε της εκτίμησης ολόκληρης της φαμελιάς της.

Διακρίνεται για την ευλάβειά της και ανατρέφει τα παιδιά της με πόνο ψυχής.

Γεράζει παράκαιρα και δεν το βάζει κάτω.

Λένε πως ο Θεός επέλεξε τη μάνα ως το καταλληλότερο πρόσωπο για την αναπαραγωγή της ζωής και τη φροντίδα των παιδιών όπως σωστά επισημαίνει κι ο ποιητής: «**Στον τέκνου σύρριζα το νου Θεού της μάνας μάτι**». Στην εκλογή της συζύγου για το γάμο μετρούνται προσόντα όπως ομορφιά, κορμοστασιά, υπακοή, εργατικότητα και πάνω απ' όλα «το καλό όνομα». (από ηθικής άποψης).

Τέλος η λαϊκή έκφραση «να πιαστεί από αντρός χέρια» δικαιώνει τους γονείς ως προς την αποκατάστασή της και γι' αυτό νιώθουν περήφανοι και δικαιωμένοι.

Ανάλογο το Δημοτικό Τραγούδι (της πεθεράς):

**Εδώ που ήρθες νύφη μας
σεμνά να προσκυνήσεις
σαν κυπαρίσσι να σταθείς,
σα λεύκα να ψηλώσεις
και σαν μηλιά, γλυκομηλιά
γλήγορα να καρπίσεις.
Να κάμεις γιούς μαλάματα,
τρανούς καπεταναίους
ο ένας να γίνει Στρατηγός
κι ο άλλος Εισαγγελέας
για να δικάζει δίκαια
και νόμιμα να κρίνει.**

Ν.Σ.

Η φωτογραφία αυτή ανασύρει μνήμες από το ηρωικό και ένδοξο παρελθόν του Δικάστρου. (Οκτώβριος του 1940, λίγο πριν φορέσουν το χακί και φύγουν για το μέτωπο).

Καθιστοί από δεξιά προς αριστερά
1ος Βασίλειος Ι. Καρφή
2ος Γεώργιος Λ. Καρφή

Όρθιοι από δεξιά προς αριστερά
1ος Ιωάννης Αθ. Πιλάλης
2ος Ηλίας Δημ. Γιαννακόπουλος
3ος Παναγιώτης Λ. Κατσιμπρας
4ος Δημήτριος Αρ. Λαίτσας
5ος Νικόλαος Γ. Καρφή

**ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ
ΤΜΗΜΑΤΑ:
ΠΡΟΝΗΠΙΩΝ - ΝΗΠΙΩΝ
(ΔΩΡΕΑΝ)
ΜΑΘΗΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ
ΕΝΗΛΙΚΩΝ
ΑΡΧΑΡΙΩΝ**

ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
6-8 ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΑΔΑΜ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΣΩΜΟΥ-ΓΚΙΟΛΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 45 ΤΗΛ.: 22310 36355

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ

Ιδιαίτερη ήταν η στοργή του Ιησού προς τους νέους. Στη Βασιλεία του έχουν την πρώτη θέση οι αγνές και αθώες παιδικές ψυχές. Όταν κάποτε οι μαθηταί θέλησαν να εμποδίσουν τα παιδιά να τον πλησιάσουν τους είπε: «άφετε τα παιδιά ελθείν προς με και μη κωλύετε αυτά. Των γαρ τοιούτων έστιν η βασιλεία των ουρανών». Κι άλλοτε μιλώντας προς τους μεγάλους τους καλούσε να γίνουν σαν τα παιδιά, για να μπουν στη βασιλεία του. «Εάν μη στραφήτε και γένηθε ως τα παιδά ου μη εισέλθητε στην βασιλεία των ουρανών». Παιδί σημαίνει αρχή, ξεκίνημα, αναγέννηση. Σημαίνει ακόμα, καθαρότητα ψυχής, αμόλυντη διάθεση.

Γι' αυτό ο Κύριος στέκεται με ξεχωριστή στοργή απέναντι στα παιδιά. Γι' αυτό αναζητάει για πολίτες της βασιλείας του ανθρώπου που θα έχουν ξαναγίνει παιδιά. Πόνο δοκίμαζε η ψυχή του Κυρίου, όταν έβλεπε νέους που έδειχναν με τη ζωή τους, ότι εργάζονται τα έργα του σκότους, τα οποία ήλθε να καταλύσει Εκείνος. Γι' αυτό και διαρκώς καλούσε σε μετάνοια, σε επιστροφή. Και σήμερα, όταν βλέπει ο Κύριος τις αναρίθμητες στρατιές των νέων να ζουν μακριά από τη σωτηρία, αισθάνεται την ίδια οδύνη. Οι νέοι με το σφρίγος, τη ζωντάνια, την ειλικρίνεια, την αγάπη προς τη ζωή, είναι η μερίδα από την οποία περιμένει ο Ιησούς να πυκνώσουν οι τάξεις της βασιλείας του.

Κάθε κερδισμένη νεανική ψυχή είναι η μεγαλύτερη χαρά στον κυνηγό ψυχών τον Ιησού. Και τούτο γιατί χρειάζεται μεγάλος αγώνας, για να κερδηθεί σήμερα ένας νέος. Ο διάβολος έχει επιστρατεύσει τις «καλύτερες» δυνάμεις του, για να μπορέσει να κρατήσει στο βασίλειό του. όσους διαθέτουν την ορμή και τη δράση μέσα τους. Το θέαμα στην οθόνη του κινηματογράφου και της τηλεόρασης, το θέαμα στους δρόμους που περπατάμε, στον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο, το θέαμα που παρουσιάζει το άθλιο παράδειγμα των μεγάλων,

αποτελούν δραστικά όπλα στα χέρια του πονηρού, στην προσπάθειά του να αποσπάσει τους εύπιστους νέους από την οδό του Ιησού.

Εξ άλλου η οργανωμένη άρνηση της πνευματικής ζωής και των μέχρι σήμερα παραδεδεμένων, καρπός του αναρχισμού και του πνευματοκτόνου υλισμού, αποτελεί ανασταλτικό μέσο στην εξάπλωση των πνευματικών αρχών του Ευαγγελίου. Σήμερα οι νέοι θέλουν να ζήσουν χωρίς κανένα δεσμό με το παρελθόν. Ότι, εμείς οι παλαιότεροι ζήσαμε το απορρίπτουν. Η ιστορία της θρησκευτικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής του ανθρώπου, φαίνεται να είναι γι' αυτούς ένα πελώριο μηδενικό. Δεν αρνούμαι ότι σε καμιά εποχή δεν έλειψαν οι εκτροχιασμένοι και οι σεξουαλικές υπερβολές, αλλά εκείνο που διαπιστώνουμε είναι πως σήμερα πήραμε ανησυχητικές κι ολότελα καταστρεπτικές διαστάσεις. Τι θα γίνει λοιπόν με τους σημερινούς νέους; Για να σταματήσει ο κατήφορος, για να πάψει αυτός ο ομαδικός εκτροχιασμός, ένα και μοναδικό είναι το φάρμακο. Ο Ιησούς Χριστός. Μόνον κοντά του μπορεί να γαληνέψει η θάλασσα, να κοπά-

Γράφει ο π. Χαράλαμπος Φ. Νιώρας Συνι/χος ιερέας

σουν τα κύματα των πειρασμών και να βρουν οι νέοι αυτό που η ψυχή τους αναζητά. Δεν παίρνουν χωρίς λόγο τις παραπάνω θέσεις οι νέοι. Κάποιος βαθύτερος πόθος της ψυχής τους βασανίζει κι αναζητούν στα λασπόνερα την ικανοποίησή του. Στο σημείο αυτό καλείται η Εκκλησία και η Πολιτεία να τους βοηθήσει. Να τους δείχνει το φως ουσιαστικά, πραγματικά. Όχι με λόγια που θα ηχούν από τους άμβωνες. Όχι με αφορισμούς και μύδρους. Μα με θετική συμβολή στα προβλήματα, μ' ανάληψη ευθύνης για τα δικαιώματά τους.

Αν μέσ' τα Πανεπιστήμια, τα σχολεία, τα γυμναστήρια, τα εργοστάσια, τα στρατόπεδα κι όπου αλλού μπορεί να βρεθεί αίμα νεανικό να δώσει το παρόν η Εκκλησία και να δουν οι νέοι στο πρόσωπό της τον Χριστό παρατεινόμενο στους αιώνες, τότε είναι δυνατόν να ελπίζουμε σε μία αλλαγή πορείας. Τότε θα σταματήσει η «τρέλλα» σ' όλες τις μορφές της και η αυγή της βασιλείας του Θεού στη γη γλυκοχαράζει.

Φίλοι αναγνώστες καμαρώστε το μέλλον του Δικαστρου. Αυτά τα παιδικά πρόσωπα με τα όμορφα μάτια θέλουν το Σύλληγό μας δίπλα τους, αξίζουν κάθε θυσία!

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Από την Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου των Απανταχού Δικαστριωτών που έγινε στο Δίκαστρο στις 18-8-2010 και μετά από ψηφοφορία, η σύνθεση του Νέου Δ.Σ. του Συλλόγου είναι:

Πρόεδρος:	Γιαννακόπουλος Γεώργιος του Θεοφίλου
Αντιπρόεδρος (Αθήνα):	Λάμπρος Γεώργιος του Παναγιώτη
Αντιπρόεδρος (Λαμία):	Καρφής Κων/νος του Γεωργίου
Γραμματέας (Αθήνα):	Κόρδα Ειρήνη του Σπύρου
Αναπληρωτής Γραμματέας (Λαμία):	Γκιόλας Σταύρος του Ευαγγ.
Ταμίας (Αθήνα):	Πιλάλης Ιωάννης του Αθανασίου
Αναπληρωτής Ταμίας (Λαμία):	Αντωνή-Γεωργίου Σταυρούλα
Έφορος:	Κόρδας Ιωάννης του Σπύρου
Μέλος (Αθήνα):	Γιαννακάκης Νικόλαος του Γρηγορίου
Μέλος (Λαμία):	Γράββαλος Ανδρέας του Ευαγγέλου
Μέλος (Αθήνα):	Καλογιάννης Αθανάσιος του Αγγελίου
Μέλος (Αθήνα):	Κόρδας Ιωάννης του Λάμπρου

Επιτυχίες

- Η **Ευσταθία Γ. Χριστοπούλου** (εγγονή Σταύρου Παπασταύρου) εισήχθη στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο Ηλεκτρολόγων Μηχανικών.
- Ο **Καρφής Κων/νος** του Βασιλείου εισήχθη στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Τμήμα Ηλεκτρολόγων - Μηχανικών.
- Η **Πιλάλη Ουρανία** του Πλάτωνα (Εγγονή Ηλία Πιλάλη) εισήχθη στη φιλοσοφική Σχολή Ρεθύμνου.
- Η **Κόρδα Γεωργία** του Γεωργ. εισήχθη στη Σ.Τ.Υ.Α.
- Η **Λώλου Εύη** (Εγγονή του Θρασύβουλου Καλότου) εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου Τμήμα Χρηματοοικονομικά - Μαθηματικά.
- Η **Τελώνη Μαρία** του Ιωάν. εισήχθη στα Τ.Ε.Ι. Πατρών Τμήμα Κοινωνικών Λειτουργιών.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει τα νέα παιδιά για τις επιτυχίες τους και τους εύχεται δημιουργικές σπουδές.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ - ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ο Σύλλογος απανταχού Δικαστριωτών, με απόφαση του Δ.Σ., απένειμε κατά την Γενική Συνέλευση των μελών του και λοιπές εκδηλώσεις του Συλλόγου που πραγματοποιήθηκαν στην πλατεία του Δικαστρου, στις 18-8-2010, αναμνηστικές-τιμητικές διακρίσεις στους παρακάτω:

- Στην οικογένεια του στρατηγού-ιατρού και κοινωνικού ευεργέτη Δημητρίου Γρηγορίου Παπαδημητρίου, τιμώντας την μνήμη του και τις ιατρικές του υπηρεσίες του στην καταπολέμηση της ελονοσίας στην περιοχή της Θεσσαλίας και την πρόοδο της ιατρικής επιστήμης.
- Στον Μάκη Μάτσα, Πρόεδρο της Α.Ε. Μίνως Μάτσας και υιός-ΕΜΙ, για την ευγενική προσφορά του και συμβολή του στην οργάνωση και λειτουργία του Ιστορικού-Λαογραφικού Μουσείου Δικαστρου. Λόγω απουσία του κ. Μάκη Μάτσα, η αναμνηστική τιμητική διάκριση θα αποσταλεί στο Γραφείο του.
- Στους καθηγητές Σωματικής Αγωγής Βασίλη Καρφή και Μαρία Ζάκα για την συμβολή τους στην διάσωση των ελληνικών παραδοσιακών χορών, την έκδοση Βιβλίου, με τίτλο «Ο ελληνικός παραδοσιακός χορός στην εκπαίδευση» και την διδασκαλία ελληνικών παραδοσιακών χορών στο χορευτικό του Συλλόγου.

Βραβεύτηκαν επίσης οι Ιεροψάλτες: Γκάνιος Γεώργιος, Γκάνιος Λάμπρος, Γράββαλος Λάμπρος, Καρακώστας Σπύρος, Καρακώστας Φώτης, Σωτηρόπουλος Νικόλαος, Τιμπάνος Νικόλαος, Χριστόπουλος Ιωάννης

Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Δικαστρου

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ 2/2010

Εν Δικαστρω σήμερα την 1ην του μηνός Αυγούστου του έτους 2010 ημέραν Κυριακή και ώρα 11 π.μ. και εν τω Ιερώ Ναώ Αγίου Γεωργίου συνήλθεν εκτάκτως τη προσκλήσει του Προέδρου αυτού π. Γεωργίου Μπερτσιμά το Εκκλησ. Συμβούλιον Δικαστρου. Αφού διεπίστώθη η ύπαρξις απαρτίας, δεδομένου ότι, επί συνόλου 5 μελών ευρέθησαν παρόντα 4 ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

π. Μπερτσιμάς Γεώργιος
Κόρδας Σεραφείμ
Γκάνιος Γεώργιος
Σωτηρόπουλος Νικόλαος

ΑΠΟΝΤΕΣ

Καρακώστας Φώτιος

Ο Πρόεδρος του Εκκλησ. Συμβουλίου εκήρυξε την έναρξιν συνεδριάσεως εκθέτοντας ότι, όλως αιφνιδίως τας πρωϊνάς ώρας σήμεραν απεβίωσεν ο Ταμίας του Εκκλησ. Συμβουλίου Δικαστρου ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΦΩΤΙΟΣ.

Συνεχίζων εκάλεσε το Συμβούλιο όπως αποφασίσει δια την έκφρασιν των συλλυπητηρίων προς τη σύζυγον και τους συγγενείς του αποβιώσαντος.

Το Συμβούλιον, ακούσαν τον Πρόεδρον και λαβόν υπ' όψιν την επί σειράν ετών ανιδιοτελή προσφοράν του μεταστάντος εις όλους τους τομείς δια την εύρυθμον λειτουργίαν της Ενορίας Δικαστρου

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια προς την σύζυγον και τους συγγενείς του μεταστάντος. Εύχεται, προσεύχεται και δέεται όπως ο δοτήρ της ζωής ΚΥΡΙΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ αναπαύσει την ψυχήν αυτού εν σκηναίς δικαίων, χαρίσει δε εις την σύζυγον του βάλαμον παρηγορίας.
2. Τιμώντας την μνήμην του εν Χριστώ αδελφού και συνεργάτου διαθέσει εν καιρώ χρηματικών ποσόν —μη δυνάμενον να καθορισθεί από τούσε— δι ενίσχυσιν των ευαγών ιδρυμάτων της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.
3. Αντίγραφον της παρούσης αποφάσεως να υποβληθεί εις το Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Φθιώτιδος κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟ και να επιδοθεί επίσης αντίγραφον εις την σύζυγον του μεταστάντος.
4. Να δημοσιευθεί η απόφασις αυτή εις την εφημερίδα του Συλλόγου των απανταχού Δικαστριωτών «ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ»

Η παρούσα απόφασις έλαβεν αύξ. αριθ. 2/2010.

Εφ' συνετάγη συνετάγη η παρούσα υπογράφεται ως έπεται:

Ο Πρόεδρος
Γεώργ. Μπερτσιμάς

Τα Μέλη
Σερ. Κόρδας
Γεώργ. Γκάνιος
Νικ. Σωτηρόπουλος